

2040519060

Vragen van het lid Kant (SP) aan de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, mevrouw Van der Laan, over de sponsoring van het Stedelijk Museum in Amsterdam door ABN AMRO.
(Ingezonden 29 juli 2005)

1

Bent u op de hoogte van het feit dat de Stichting Code Cultuursponsoring, geen inzage heeft gekregen in de contracten en sponsorafspraken tussen de ABN AMRO en het Stedelijk Museum in Amsterdam? Zo ja, wat is hierover uw oordeel?

Antwoord 1:

Ja. Het is aan de gemeente Amsterdam, om binnen de kaders van de Wet openbaarheid van bestuur over openbaarmaking van stukken te beslissen.

2

Wat is uw reactie op het feit dat de voorzitter van de Raad van Toezicht van het Stedelijk Museum een betaalde functie bekleedt binnen de ABN AMRO?

Antwoord 2.

Het Stedelijk Museum Amsterdam is een museum dat onder de verantwoordelijkheid van de gemeente Amsterdam valt en dat in een traject van verzelfstandiging zit. De gemeente Amsterdam vaart een eigen koers in dit verzelfstandigingstraject. Ik heb er vertrouwen in dat de gemeente, gelet op het belang van het museum, de juiste afwegingen maakt bij zijn keuzes.

3

Deelt u de mening dat er sprake is van belangenverstrengeling, omdat de bestuursleden van het museum zijn benoemd door een voorzitter van de Raad van Toezicht, die tevens in dienst is bij de ABN AMRO, voornaamste sponsor en partner van het museum? Zo neen, waarom niet?

Antwoord 3:

De Code Cultuursponsoring laat een dergelijke constructie toe en geeft aanwijzingen hoe in dergelijke situaties te handelen. De gemeente Amsterdam en het Stedelijk Museum hebben bij de benoeming van de voorzitter van de Raad van Toezicht (oktober 2003) aangegeven zeer verheugd te zijn met iemand, die een grote ervaring en een goede reputatie heeft als bestuurder in de culturele wereld. Zowel gemeente als museum hebben bij navraag aangegeven de Code Cultuursponsoring te respecteren. Ik ga ervan uit dat het museum zijn inhoudelijke onafhankelijkheid te allen tijde behoudt.

4.

Wat is uw reactie op het feit dat in Vrij Nederland de secretaris van de Stichting Code Cultuursponsoring, naar aanleiding van de dubbelfunctie van de voorzitter van de Raad van Toezicht heeft gesteld: 'De vraag is of de code nog werkt in deze situatie'?

Antwoord 4:

Door de Stichting Code Cultuursponsoring wordt aangegeven dat de Code in het algemeen vooral informatief en adviserend is bedoeld en daarmee gericht is op preventieve werking. Het is aan het binnenkort verzelfstandigde Stedelijk Museum om hierin, met in achtneming van de Code, zijn verantwoordelijkheid te nemen. Voorts is het aan de Stichting Code Cultuursponsoring om hierop toe te zien. Ik juich het toe dat de Stichting met deze uitlating aangeeft de inhoudelijke onafhankelijkheid van het museum nauwlettend in de gaten te blijven houden.

5.

Deelt u de mening dat uit bovenstaande feiten blijkt dat de zelfregulerende Code Cultuursponsoring onvoldoende waarborgen biedt voor een verantwoorde sponsorpraktijk? Zo neen, waarom niet? Zo ja, welke concrete maatregelen zult u nemen?

Antwoord 5:

De berichtgeving over het Stedelijk Museum en sponsoring geeft mij geen aanleiding te constateren dat de zelfregulerende Code Cultuursponsoring onvoldoende waarborgen biedt voor een verantwoorde sponsorpraktijk. Er zijn steeds meer musea die sponsorgelden aanboren als welkome bijdragen voor renovatie, presentaties, projecten etc. Daarbij is de Code Cultuursponsoring in het algemeen een belangrijke handreiking die zelfregulerend werkt. De Code biedt ruimte voor maatwerk.

6

Vindt u dat het recht op inzage van sponsorovereenkomsten en contracten, door de Stichting Code Cultuursponsoring, er moet komen?

Antwoord 6:

In de publieke sector is openbaarheid een groot goed. Ik ga ervan uit dat het museum de sponsorcode omarmt en de Stichting Code Cultuursponsoring de gelegenheid geeft toe te zien op naleving.

7

Deelt u de mening dat het laten toetsen van sponsorovereenkomsten en contracten door de Stichting Code Cultuursponsoring verplicht dient te worden? Zo neen, waarom niet?

Antwoord 7:

Het laten toetsen van sponsorovereenkomsten en contracten door de Stichting Code Cultuursponsoring is aan het culturele veld. De Code is een zelfregulerend instrument. De kracht van zelfregulering berust op naleving van de regels in eigen kring, zoals de Stichting Code Cultuursponsoring zelf verwoordt in zijn toelichting op de Code. De Stichting heeft in deze vooral een adviserende taak.

8

Klopt het dat in antwoord op Kamervragen van het lid Vergeer (SP) 2) u antwoordde dat de cultuurinhoudelijke onafhankelijkheid van een museum in het geding komt wanneer een sponsor een beslissende invloed heeft op het artistieke beleid van een instelling? Op welke wijze kan dat gecontroleerd worden in de huidige situatie, waarin musea en sponsors kunnen besluiten contracten en afspraken niet openbaar te maken?

Antwoord 8:

Ja, dat klopt. Het is aan de verzelfstandigde musea om grenzen en kaders aan de eigen verantwoordelijkheid en inhoudelijke onafhankelijkheid te stellen inzake samenwerking met sponsors, op basis van de algemene richtlijnen van de Code Cultuursponsoring die door het bestuur van de koepel van de musea, de Museumvereniging, worden onderschreven. Dat betekent geen controle, maar zelfregulering, aangezien zowel musea als sponsors hun geloofwaardigheid en status verliezen als er sprake van inhoudelijke of artistieke inmenging zou zijn of uitlevering aan commerciële belangen.

9

Vindt u dat het tijd is om af te stappen van het systeem van zelfregulering om een verantwoorde sponsorpraktijk in de culturele sector te waarborgen? Zo neen, waarom niet? Zo ja, wat zult u concreet ondernemen?

Antwoord 9:

Uit bovenstaande antwoorden blijkt dat ik juist hecht aan het systeem van zelfregulering om een verantwoorde sponsorpraktijk te waarborgen.

- 1) Vrij Nederland – nummer 29, 'Wat heeft de bak te verbergen?'
- 2) Aanhangsel-Handelingen, nr. 1085, vergaderjaar 2004-2005